

Johanne Meyers tale aftenen inden Nordisk Kvindesagsmøde

Taler

Johanne Marie Abrahammine Meyer
Sekretær i Kvindelig
Fremskridtsforening, redaktør
af Hvad vi vil

Dato

13. juli 1888

Sted

Studentersamfundets Sal

Omstændigheder

Aftenen inden det Nordiske Kvindesagsmøde i Kasino afholdtes et forberedende møde i Studentersamfundets Sal. Efter Meyer fortsatte Mathilde Bajer med at byde velkommen.

Det er bleven mig betroet, paa Kvindelig Fremskridtsforenings Vegne, at byde Gæsterne velkommen. Endskønt jeg ser det som en Ære, er jeg dog meget undselig derved, da jeg tilfulde føler vor Forenings Fattigdom overfor de rige Gæster. Kvindelig Fremskridtsforening er nemlig en af dem, som ligger paa Skyggesiden af Samfundet, paa hvilken hverken Statens eller Kommunens naadige Sol skinner, saa forstaar De nok, at vi kan føle os fattige og ringe.

Men det var netop Erkendelsen af denne Fattigdom, der gav os Mod til at indbyde Eder. Dette lyder maaske som en Modsigelse, men i Virkeligheden er det Sandhed.

Vi havde nemlig her i Vinter stærkt følt det Pinagtige i vore politiske Forhold - ikke saaledes, at her ikke var arbejdet i Kvindesagen - tværtimod, her var gjort et stort Arbejde, men ikke naaet Resultater. Vi følte os som Mathilde i B. Bjørnson: "De nygifte", da hun sagde: "Jeg trænger til at fylde min Sjæl med store Billeder, ellers, er der noget, der dør i mig." - Saadan tænkte vi, og saa sendte vi Bud efter Eder, thi vi vidste, at der rundt om i Danmark sad gode Kvinder, der tænkte og følte som vi, men fremfor alt vidste vi, at der i Norge, Sverig og Finland fandtes Kvinder, der havde gjort et stort Arbejde i Kvindesagen, at naar de kom til os, saa vilde de igen tale Haabet og Glæden op i os, saa vi kunde arbejde videre - og I forstod os, og I kom.

Men jeg vil ikke skjule, at vi har haft store Betænkeligheder ved at indbyde Eder -

thi som jeg sagde, vor Forening tæller ikke faa Kvinder som Medlemmer, der høre til Arbejderne, og at de ikke er Kapitalister, er jo en kendt Sag; vi se os derfor ikke istand til at vise Gæstfrihed i den Udstrækning, som vi saa gjerne vilde.

Taleren fortalte derfor om den gamle Skik, at Gæsterne ved Gilderne selv bragte Maden med, hvilket ingenlunde forringede Festligheden, men derimod havde til Følge, at enhver følte: - "det er mig, der gør Gildet" - og derfor saa sig som ansvarlig derfor. At Gæsterne ved dette Møde maatte se saaledes paa Sagen, ønskede hun, og da hun som Sekretær havde haft Lejlighed til at tale med mange, havde hun mærket, at netop saaledes mente Gæsterne det, og hun bød dem derfor et hjærteligt velkommen.

Kilde

Nordisk Kvindesagsmøde den 14., 15. og 16. Juli 1888. 1888. Hvad vi vil, s. 9, 1. august 1888, nr 2: årgang 1. Udgivet af Kvindelig Fremskridtsforening.

Kildetype

Dokumentation i avis, magasin e.l.

Tags

Kvindebevægelsen, Velkomsttale

Relateret

Line Luplaus tale aftenen inden Nordisk Kvindesagsmøde
13. juli 1888

Mathilde Bajers tale aftenen inden Nordisk Kvindesagsmøde
13. juli 1888

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/johanne-meyers-tale-aftenen-inden-nordisk-kvindesagsmode>